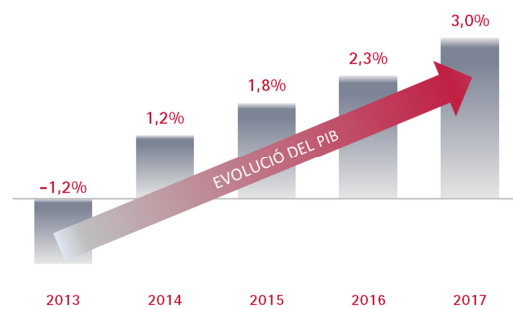

Informe de Conjuntura

Barcelona, 6 de maig de 2014

Foment
del Treball Nacional

TAULA DE CONTINGUT

RESUM EXECUTIU.....	3
ENTORN INTERNACIONAL.....	6
DEMANDA I ACTIVITAT.....	12
MERCAT DE TREBALL.....	19
PREUS I FINANÇAMENT.....	22
SECTOR PÚBLIC.....	26
SECTOR EXTERIOR.....	28
EVOLUCIÓ DE LA INVERSIÓ ESTRANGERA EN EL 2013.....	33

RESUM EXECUTIU

El principal element de rellevància relacionat amb l'evolució econòmica dels últims mesos és la gradual però ferma recuperació de l'activitat, afavorida per la reducció dels nivells d'incertesa després de la sortida de la crisi. En aquest context, ressalta la substancial millora de les perspectives de creixement del PIB per a l'economia espanyola, no només per part dels organismes internacionals sinó també per un gran consens d'analistes, els quals han revisat a l'alça les seves projeccions de creixement econòmic per al mig termini.

La recuperació econòmica mundial s'ha anat afermant gradualment d'acord amb l'evolució dels indicadors més recents i encara que persisteixen riscos, molts d'ells s'estan dissipant. No obstant això, la recuperació econòmica serà gradual, per la qual cosa s'haurà de continuar amb les polítiques de reforma estructural per recuperar i elevar els nivells de creixement potencial de les economies, tenint en compte que els processos d'ajust dels desequilibris es donaran en un context de menor relaxació en les polítiques monetàries.

En aquest sentit, cal destacar els esdeveniments més rellevants en matèria econòmica recollits en el present informe:

- En l'àmbit europeu, el BCE va decidir mantenir els tipus d'interès de referència, en un context de recuperació econòmica moderada i baixos nivells d'inflació. No obstant això, l'autoritat monetària es planteja considerar tots els instruments disponibles per mantenir una política monetària acomodaticia, per la qual cosa no s'exclouen mesures addicionals d'estímul no convencionals per fer front als riscos associats a un període molt perllongat de baixa inflació. El BCE ha publicat les seves projeccions macroeconòmiques per a la zona euro i estima que el creixement del PIB continuarà sent moderat en el 2014 i que creixerà amb més impuls a partir del 2015, amb una contribució a l'augment de l'activitat tant de la demanda interna com de l'externa. Pel que fa a l'evolució dels preus, el BCE considera que les expectatives d'inflació es troben fortament ancorades, i que el progressiu enfortiment de la demanda farà que la inflació a la zona euro se situï en la part alta del rang d'estabilitat de preus.
- L'FMI destaca l'enfortiment de l'activitat a nivell global, la transició cap a un camí de major estabilitat, la recuperació de les economies avançades que s'està generalitzant, i l'augment de riscos per a les economies emergents. No obstant això, subratlla que la inflació a la zona euro ha estat per sota de les previsions, la qual cosa podria generar riscos de períodes perllongats de baixa inflació esperada o fins i tot de deflació.
- En l'informe sobre desequilibris macroeconòmics de la Comissió Europea s'assenyala que encara que Espanya es troba en la llista de països que tenen aquest tipus de desajustos, s'ha dut a terme un important procés de reequilibri en els últims anys, per la qual cosa actualment els desequilibris macroeconòmics d'Espanya ja no són excessius.

- Segons l'OMC, la recuperació de les economies avançades incidirà al seu torn en la reanimació dels fluxos de comerç mundial i, en aquest sentit, preveu un creixement moderat del comerç mundial de mercaderies –després de dos anys d'estancament– per el 2014 i el 2015.
- D'acord amb les dades de Comptabilitat Regional d'Espanya per a l'any 2013, Catalunya es troba dins del grup de CCAA que han experimentat un menor descens del PIB i ha estat la quarta regió amb PIB per càpita més elevat d'Espanya. Marcant la fi de la tendència negativa dels últims dos anys, durant l'últim trimestre de l'any passat, l'economia catalana va créixer un 0,4% en relació a igual període del 2012. La caiguda de la demanda interna s'ha moderat, mentre que el sector exterior ha augmentat encara que a un ritme menor.
- Tenint en compte les previsions del Banc d'Espanya per a l'economia espanyola, s'espera la consolidació de la recuperació de l'activitat amb un patró en el qual la demanda interna anirà cobrant importància com a font de contribució al creixement del PIB, alhora que les exportacions registraran increments mitjans anuals superiors als de 2013 i les importacions augmentaran el seu ritme d'avanç. Al seu torn, el Banc d'Espanya estima que el PIB ha augmentat un 0,4% en termes trimestrals durant els primers tres mesos d'aquest any, la qual cosa representa un increment respecte a la taxa observada en l'últim trimestre del 2013, i a més, implica una taxa de variació anual positiva, cosa que no s'observava des del segon trimestre del 2011.
- Els indicadors de conjuntura econòmica de curta freqüència assenyalen que es manté la tendència més favorable de la seva evolució juntament amb dades més encoratjadores des del mercat de treball, amb l'increment de l'afiliació i descens de l'atur registrat. En aquest sentit també apunten les dades de l'EPA per a la primera part de l'any on l'atur es va reduir tant en termes absoluts com relatius, i fins i tot desestacionalitzats.
- Al març, els preus van descendir respecte al mateix mes del 2013, un 0,1% a Espanya, encara que a Catalunya els preus van augmentar un 0,1%. L'avanç de l'IPC per al mes d'abril ja situa la inflació en registres positius, amb un increment del 0,4%. És d'esperar que aquest període de baixa inflació es vagi modificant a mesura que es corregeixin els factors temporals que incideixen a la baixa dels preus i es recuperi l'economia, sobretot el consum domèstic.
- Les dades sobre el dèficit consolidat per tot el 2013 indiquen que el conjunt de les administracions públiques va tancar l'any amb una necessitat de finançament del 6,62% del PIB, resultat que suposa la desviació a l'alça de l'objectiu d'estabilitat pressupostària pel 2013 en una desena. En aquest sentit, el deute públic va passar del 86% del PIB en el 2012 al 94% en el 2013.

- Pel que fa al comerç exterior de mercaderies, durant els dos primers mesos de l'any, les exportacions en termes anuals han crescut, i també les importacions. La comparativa internacional situa a Espanya com una de les àrees més dinàmiques. A Catalunya, les exportacions van augmentar però per sota del creixement d'Espanya, mentre que les importacions van augmentar més que la mitjana. Les dades de Balança de Pagaments, d'altra banda, indiquen que a Espanya, durant els dos primers mesos de l'any, s'ha registrat una necessitat de finançament superior a l'observada en igual període del 2013.
- La inversió estrangera directa mundial va augmentar en 2013 encara que no va aconseguir la tercera part del volum d'inversió del 2007, any en el qual es van registrar xifres rècord. Segons les previsions de la UNCTAD, els fluxos de IED s'incrementaran gradualment aquest i el proper any. A Espanya, la IED va registrar un increment de gairebé 40% respecte al 2012. Per la seva banda, la inversió directa d'Espanya en l'exterior va ascendir, la qual cosa contrasta fortament amb la desinversió registrada l'any passat. S'aprecia clarament una tendència positiva, ja que no solament s'ha frenat el procés desinversor estranger, sinó que la inversió productiva ha tingut una evolució favorable, reflectint la millora del clima inversor a Espanya, i en particular a Catalunya.

ENTORN INTERNACIONAL

La recuperació econòmica mundial s'ha anat afermant gradualment d'acord amb l'evolució dels indicadors més recents i, sobretot, es constata amb la revisió a l'alça de les previsions macroeconòmiques per al proper parell d'anys. Encara persisteixen riscos en l'horitzó a mitjà termini, encara que molts d'ells s'estan dissipant, tant en les economies avançades com en les emergents. La recuperació econòmica s'estima que sigui gradual, per la qual cosa serà necessari continuar amb les polítiques de reforma estructural per recuperar i elevar els nivells de creixement potencial de les economies, tenint en compte que els processos d'ajust dels desequilibris es donaran en un context de menor relaxació de les polítiques monetàries.

En les economies avançades l'enfortiment econòmic es produeix a l'empara d'una política monetària acomodaticia i una política fiscal menys contractiva. En el cas de les economies emergents, el panorama és més heterogeni, ja que alguns països creixen a bon ritme mentre uns altres han de fer front a certes vulnerabilitats.

A EUA, segons dades d'avanç, s'ha registrat un augment del PIB del 2,3% en termes interanuals en el primer trimestre del 2014 (0,1% anualitzat respecte al trimestre anterior), la qual cosa implica una desacceleració respecte al 2,6% del període previ. En les seves reunions dels mesos de març i abril, la Fed va decidir continuar amb la reducció en el ritme de compres d'actius, encadenant quatre rebaixes consecutives. Segons els membres del Comitè, l'evolució de l'economia nord-americana es va moderar durant els mesos d'hivern, en part com a resultat de les condicions climàtiques adverses. A més, s'han apreciat millores al mercat de treball encara que la taxa d'atur continua relativament allunyada del seu objectiu.

En relació a les economies emergents, cal destacar el menor ritme de creixement econòmic observat a Xina, encara que potent, durant el primer trimestre d'aquest any, amb un augment anual del PIB del 7,4%, tres desenes inferior a l'increment del PIB observat en l'últim trimestre de l'any passat (7,7%).

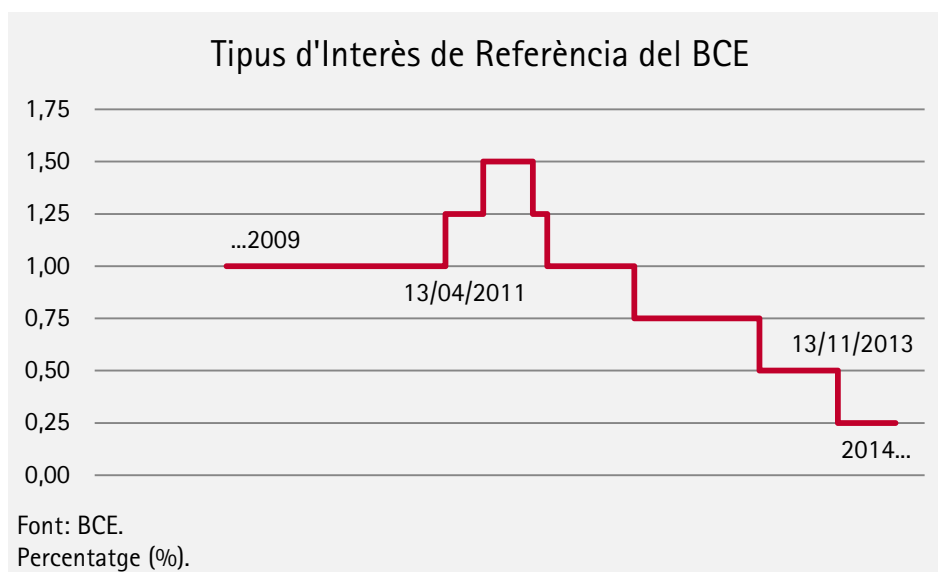
A Índia, per la seva banda, el PIB va augmentar un 4,7% durant el període octubre-desembre del 2013 en termes anuals, una desena per sota de l'increment del trimestre anterior. Aquesta lleugera moderació, que ha resultat en taxes de creixement per sota del 5,0%, es deu, en part, als alts nivells d'inflació, la feblesa de la rupia i la reducció de la inversió estrangera.

Mentrestant, a Rússia el PIB va augmentar un 2,0% anual en el quart trimestre del 2013, i les menors perspectives de creixement s'han aprofundit a causa de les tensions geopolítiques per la crisi a Ucraïna, que han originat sortides de capitals i una forta depreciació del ruble. Les autoritats monetàries russes van incrementar els tipus d'interès de referència del 5,5% al 7,0% en el mes de març per intentar mantenir l'estabilitat financera i contenir les pressions inflacionàries.

L'economia brasilera, va créixer un 1,9% en termes anuals en el quart trimestre del 2013, per sota de l'augment del 2,2% del període previ. No obstant això, en termes trimestrals, es va observar un inesperat repunt del creixement del PIB, de 0,7% -evitant així l'entrada en recessió tècnica-després de la caiguda de 0,5% del tercer trimestre. Aquest increment es va veure afavorit per un repunt de

les exportacions i un augment de la demanda interna, alhora que persisteixen els alts tipus d'interès. En aquest sentit, en el mes d'abril i per novena vegada consecutiva, el Banc Central de Brasil va pujar el tipus de referència Selic en 25 punts bàsics fins a l'11,0%.

En l'àmbit europeu, el BCE, en la seva última reunió del 3 d'abril, va decidir mantenir els tipus d'interès de referència, en un context de recuperació econòmica moderada i baixos nivells d'inflació. No obstant això, l'autoritat monetària es planteja considerar tots els instruments disponibles per mantenir una política monetària acomodaticia, per la qual cosa no s'exclouen mesures addicionals d'estímul de caràcter no convencional per fer front als riscos associats davant un possible, encara que poc probable, període perllongat de baixa inflació.

A més, el BCE ha publicat en el mes de març les seves projeccions macroeconòmiques per a la zona euro. Segons aquestes previsions, el BCE estima que el creixement del PIB continuarà sent moderat en el 2014 i que creixerà amb més impuls a partir del 2015. Tant la demanda interna com l'externa contribuiran a l'augment de l'activitat a causa de l'enfortiment de la recuperació mundial, així com per la menor incertesa, l'orientació acomodaticia de la política monetària, una política fiscal menys restrictiva i la reducció dels preus del petroli. En particular, les exportacions dins de la zona euro creixeran més lentament que les dirigides a països fora de la regió, amb una lleugera reducció de les quotes de mercat mundial de les exportacions de la zona euro per les pèrdues relatives de competitivitat. Així mateix el BCE preveu que la inversió empresarial es recuperi a un ritme moderat pel gradual creixement de la demanda, els baixos tipus d'interès, la menor incertesa, la necessitat de modernitzar els béns de capital, la recuperació del crèdit, així com per l'enfortiment dels marges empresarials. El consum privat, per la seva banda, s'incrementarà a mesura que la renda real es recuperi amb les millores del mercat laboral, i es mantingui el baix perfil de la inflació.

En el que a l'evolució dels preus es refereix, el BCE considera que les expectatives d'inflació es troben fortament ancorades, i que el progressiu enfortiment de la demanda farà que augmenti la inflació a la zona euro. L'actual nivell de la inflació obeeix a una tendència descendent dels preus de l'energia i de la moderació d'alguns augments de preus com els de els aliments, serveis i béns industrials, i

també a l'atonía de la demanda mundial i l'apreciació del tipus de canvi efectiu de l'euro. Quant a les pressions internes sobre els preus, el BCE sosté que els salaris i marges romandran relativament estables aquest any i començaran a créixer lleument quan la recuperació cobri impuls en els propers anys.

Cal assenyalar, que la projecció del BCE pel 2014 de creixement del PIB ha estat revisada a l'alça, mentre que la d'inflació s'ha corregit lleugerament a la baixa.

PREVISIONS ZONA EURO			
Taxa de variació anual (%)	2014	2015	2016
PIB	1,2	1,5	1,8
Consum privat	0,7	1,2	1,4
Consum públic	0,4	0,4	0,7
FBCF	2,1	2,7	3,7
Exportacions	3,6	4,7	5,1
Importacions	3,5	4,7	2,5
Ocupació	0,2	0,5	0,7
Taxa d'atur	11,9	11,7	11,4
IPCA	1,0	1,3	1,5
CLU	0,8	1,0	1,2
Remuneració assalariat	1,7	2,0	2,3
Productivitat treball	0,9	1,0	1,1

Font: BCE.

D'altra banda, en el seu informe del mes d'abril (*World Economic Outlook*), l'FMI destaca l'enfortiment de l'activitat a nivell global i la recuperació de les economies avançades que s'està generalitzant, encara que en les economies emergents els riscos han augmentat. La demanda domèstica s'ha recuperat i les exportacions netes també han contribuït al creixement del PIB.

L'FMI subratlla que la inflació a la zona euro ha estat per sota de les previsions, la qual cosa reflecteix àmplies bretxes de producció i les recents caigudes de preu de les matèries primeres, i genera riscos de períodes perllongats de baixa inflació esperada o fins i tot de deflació, amb el consegüent augment de les taxes d'interès i deutes en termes reals, així com una menor demanda i producció agregades. L'FMI estima el risc de deflació a la zona euro entorn del 20%, i sosté que és necessari implementar més mesures d'estímul monetari incloent mesures no convencionals per mantenir el nivell d'activitat i aconseguir els objectius d'estabilitat de preus del BCE.

PREVISIONS FMI								
	PIB		IPC		Compte Corrent		Taxa d'atur	
Taxa de variació (%).	2014	2015	2014	2015	2014	2015	2014	2015
Estats Units	2,8	3,0	1,4	1,6	0,5	0,4	6,4	6,2
Zona euro	1,2	1,5	0,9	1,2	2,4	2,5	11,9	11,6
Japó	1,4	1,0	2,8	1,7	1,2	1,3	3,9	3,9
Espanya	0,9	1,0	0,3	0,8	0,8	1,4	25,5	24,9
Alemanya	1,7	1,6	1,4	1,4	7,3	7,1	5,2	5,2
Itàlia	0,6	1,1	0,7	1,0	1,1	1,1	12,4	11,9
Regne Unit	2,9	2,5	1,9	1,9	-2,7	-2,2	6,9	6,6
França	1,0	1,5	1,0	1,2	-1,7	-1,0	11,0	10,7

Font: FMI.

D'altra banda, en el seu informe sobre el sistema financer mundial (*Global Financial Stability Report*), l'FMI apunta que s'està realitzant una transició cap a un camí de major estabilitat en termes generals. En les economies avançades, els mercats financers encara se sustenten en un entorn de polítiques monetàries acomodaticies i alta liquiditat. Serà necessària una transició que deixi enrere aquests elements i es basi en el creixement autosostingut, la inversió empresarial i el creixement de l'ocupació. Totes les economies hauran d'afrontar un canvi des d'un mercat induït per la liquiditat a un induït pel creixement de l'economia, per a això es requereix la normalització de la política monetària a EUA, un reajustament financer en les economies emergents en un context més restrictiu, avanços a la zona euro per eliminar la fragmentació i generar una integració robusta a la regió, i una adequada implementació de les mesures d'estímul econòmic a Japó que permetin aconseguir un creixement sostingut i una inflació estable.

9

Cal destacar que en l'informe sobre desequilibris macroeconòmics, la Comissió Europea ha assenyalat que si bé Espanya es troba en la llista de països en els quals s'han identificat aquest tipus de desajustaments, s'ha dut a terme un important procés de reequilibri en els últims anys, per la qual cosa actualment els desequilibris macroeconòmics d'Espanya ja no són excessius. Els ajustos més significatius han estat la recapitalització i reestructuració de la banca, així com la consecució d'un saldo positiu de compte corrent amb l'exterior, a través de la reducció de les importacions, l'augment de les exportacions i els guanys de competitivitat. De totes maneres, els riscos més evidents, segons la Comissió, estan relacionats amb l'elevat nivell d'endeutament, tant a nivell intern com a extern, i amb les altes taxes d'atur.

La recuperació de les economies avançades incidirà al seu torn en la reanimació dels fluxos de comerç mundial. En aquest sentit, l'OMC preveu un creixement moderat del comerç mundial de mercaderies –després de dos anys d'estancament– per 2014 i 2015, del 4,7% i 5,3%, respectivament. El creixement previst per aquest any és superior al registrat en el 2013 (2,1%) però se situa molt per sota de la mitjana de creixement del 5,3% dels últims 20 anys, i també resulta inferior a la mitjana del 6,0% aconseguit en els anys anteriors a la crisi (1990-2008). cal esmentar que, normalment, la taxa de creixement del comerç mundial ha estat el doble de la del creixement del PIB mundial, però per segon any consecutiu, en el 2013, ambdues taxes de creixement van registrar nivells similars. L'OMC assenjala, que malgrat els recents signes de desaceleració de les economies en desenvolupament, aquestes encara continuaran superant a les economies desenvolupades en termes de creixement del PIB i del comerç. Es preveu que, en el 2014, el creixement del comerç per a les

economies desenvolupades sigui del 3,6% i del 6,4% per a les economies emergents. Les exportacions es veuran recolzades per la creixent demanda d'importacions dels països desenvolupats, a mesura que l'economia d'EUA s'acceleri i millorin les condicions econòmiques a Europa, encara que les condicions del mercat de treball en ambdues regions limitaran l'abast de la millora.

COMERÇ MUNDIAL DE MERCADERIES I PIB		
Taxa de variació anual (%).	2014	2015
Volum del comerç mundial de mercaderies:	4,7	5,3
Exportacions		
Economies desenvolupades	3,6	4,3
Economies en desenvolupament	6,4	6,8
Amèrica del Nord	4,6	4,5
Amèrica Central i del Sud	4,4	5,5
Europa	3,3	4,3
Àsia	6,9	7,2
Àfrica, la CEI i Orient Mitjà	3,1	4,2
Importacions		
Economies desenvolupades	3,4	3,9
Economies en desenvolupament	6,3	7,1
Amèrica del Nord	3,9	5,1
Amèrica Central i del Sud	4,1	5,2
Europa	3,2	3,4
Àsia	6,4	7,0
Àfrica, la CEI i Orient Mitjà	5,8	6,6
PIB real a tipus de canvi del mercat (2005):		
Economies desenvolupades	2,1	2,2
Economies en desenvolupament i CEI	4,7	5,0
Amèrica del Nord	2,9	3,0
Amèrica Central i del Sud	2,7	3,0
Europa	1,5	1,8
Àsia	4,4	4,4
Àfrica, la CEI i Orient Mitjà	3,8	4,1

Font: OMC.

Finalment, tant la Comissió Europea com l'OCDE –en les seves més recents publicacions del mes de maig– coincideixen a assenyalar que les perspectives de creixement econòmic i del comerç a nivell global estan millorant donada la recomposició en les economies avançades, encara que en les emergents s'aprecia certa desacceleració i creixement de la incertesa, per la qual cosa s'estima que creixin a taxes més baixes relatives a les observades anteriorment.

En particular, per a Europa, destaquen que ja s'ha observat creixement del PIB en gairebé tots els països de la Unió Europea en l'última part del 2013 i que continua millorant la confiança. S'espera, per a la regió, una recuperació gradual però més balancejada entre països, un enfortiment de la

demanda domèstica i una millora de les condicions del mercat laboral, encara que l'atur descendirà molt gradualment.

En relació al nivell de preus d'Europa, tots dos organismes assignen poca probabilitat al risc de deflació, escenari que podria contemplar-se en cas que les condicions del mercat laboral i l'evolució dels preus de les matèries primeres siguin més febles de l'esperat, l'euro continuï apreciand-se o les expectatives d'inflació es desancoren.

PREVISIONS COMISSIÓ EUROPEA								
Taxa de variació (%).	PIB		IPC		Compte Corrent		Taxa d'atur	
	2014	2015	2014	2015	2014	2015	2014	2015
Estats Units	2,8	3,2	1,7	1,9	-2,2	-2,4	6,4	5,9
Zona euro	1,2	1,7	0,8	1,2	2,9	2,9	11,8	11,4
Japó	1,5	1,3	2,5	1,6	0,7	1,2	3,8	3,8
Espanya	1,1	2,1	0,1	0,8	1,4	1,5	25,5	24,0
Alemanya	1,8	2,0	1,1	1,4	7,3	7,0	5,1	5,1
Itàlia	0,6	1,2	0,7	1,2	1,5	1,5	12,8	12,5
Regne Unit	2,7	2,5	1,9	2,0	-3,8	-3,3	6,6	6,3
França	1,0	1,5	1,0	1,1	-1,8	-2,0	10,4	10,2

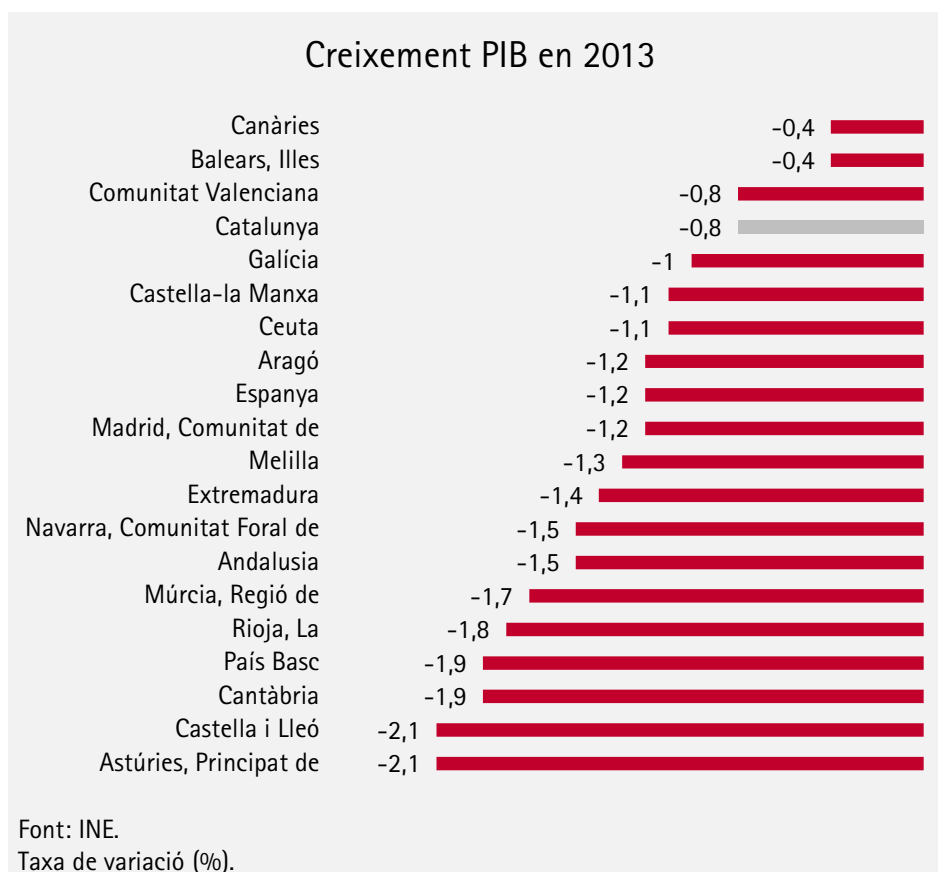
Font: Comissió Europea.

PREVISIONS OCDE								
Taxa de variació (%).	PIB		IPC		Compte Corrent		Taxa d'atur	
	2014	2015	2014	2015	2014	2015	2014	2015
Estats Units	2,6	3,5	1,5	1,7	-2,5	-2,9	6,5	6,0
Zona euro	1,2	1,7	0,7	1,1	3,1	3,2	11,7	11,4
Japó	1,2	1,2	2,6	2,0	0,2	0,7	3,8	3,7
Espanya	1,0	1,5	0,1	0,5	1,6	2,0	25,4	24,4
Alemanya	1,9	2,1	1,1	1,8	7,9	7,4	5,0	4,9
Itàlia	0,5	1,1	0,5	0,9	1,2	1,3	12,8	12,5
Regne Unit	3,2	2,7	2,0	2,1	-3,7	-3,1	6,9	6,5
França	0,9	1,5	0,9	1,1	-1,6	-1,4	9,9	9,8

Font: OCDE.

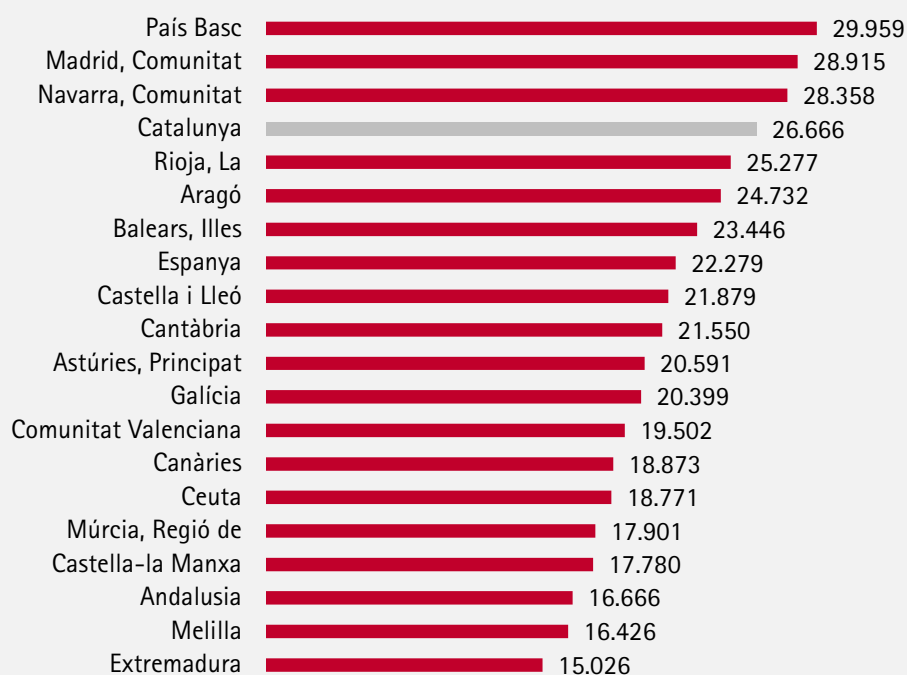
DEMANDA I ACTIVITAT

D'acord amb les dades de Comptabilitat Regional d'Espanya per a l'any 2013, Catalunya es troba dins del grup de CCAA que han experimentat un menor descens del PIB, amb una caiguda del 0,8%. cal esmentar, que la disminució del nivell d'activitat econòmica per al total d'Espanya ha estat de l'1,2%. Així mateix destacar que l'altra regió de caràcter industrial, com l'és el País Basc, ha experimentat en 2013 una reducció de l'1,9% de la seva economia.

Així mateix, Catalunya ha estat la quarta regió amb PIB per càpita més elevat d'Espanya, el qual va ascendir als 26.666 euros. Això implica que el PIB per càpita de Catalunya ha estat un 19,7% superior a la mitjana nacional, que ha aconseguit els 22.279 euros per habitant.

PIB per càpita en 2013

Font: INE.
Euros.

El 27 de març, l'Idescat va publicar les dades referides al PIB del quart trimestre per a Catalunya, informació que permet conèixer l'evolució dels diferents components pel costat de la demanda.

Durant l'últim trimestre de l'any passat, l'economia catalana va créixer un 0,4% en relació a igual període del 2012. Aquest registre marca la fi de la tendència negativa dels últims dos anys, ja que des del quart trimestre del 2011 únicament s'havien apreciat taxes de creixement anuals negatives. En comparar amb l'evolució del PIB para Espanya, es constata que a nivell nacional el canvi de tendència es produirà amb un trimestre de retard, atès que la taxa de variació anual del PIB en l'últim trimestre del 2013 va descendir un 0,2% a Espanya (primera dada positiva al gener-març de 2014 segons dades d'avanç¹).

La demanda interna a Catalunya s'ha reduït un 0,9% en termes anuals. No obstant això, la moderació de la seva caiguda és molt significativa si es considera l'evolució dels trimestres anteriors. A més, s'ha registrat un increment del consum de les llars de l'1,2%. A diferència de l'ocorregut a

¹ Segons dades d'avanç publicats el 30 d'abril per l'INE, "el PIB generat per l'economia espanyola registra una variació del 0,4% en el primer trimestre de 2014 respecte al trimestre precedent", mentre que "la variació del PIB en el primer trimestre de 2014 respecte al mateix període de 2013 és del 0,6%, enfront de el -0,2% del quart trimestre de 2013", resultat que "es produeix com a conseqüència d'una millora de l'aportació de la demanda nacional, que és compensada parcialment per un empitjorament de l'aportació de la demanda externa".

Espanya, on el component de béns d'equip va créixer un 8,7%, a Catalunya la inversió en aquest component ha descendit un 0,4%.

D'altra banda, el sector exterior ha augmentat un 1,2%, encara que cal destacar la disminució de l'1,8% de les exportacions de béns i serveis, que contrasta amb l'increment del 3,4% observat a Espanya. Una altra diferència a ressaltar entre Catalunya i Espanya està relacionada a l'evolució del consum de residents a l'estranger, que ha descendit un 1,5% a Catalunya mentre que ha augmentat un 7,4% a Espanya.

PIB PER COMPONENTS 2013								
Taxa de variació interanual (%)	Espanya				Catalunya			
	T I	T II	T III	T IV	T I	T II	T III	T IV
PIB	-1,9	-1,6	-1,1	-0,2	-1,3	-0,9	-0,4	0,4
Components:								
Demanda Interna	-4,4	-3,6	-2,1	-0,6	-5,0	-3,2	-2,8	-0,9
Despesa de les llars	-4,2	-3,0	-1,8	0,7	-5,3	-2,9	-1,5	1,2
Gasto de les AAPP	-2,3	-3,3	0,2	-3,2	-2,9	-3,7	-3,6	-3,9
Formació bruta de fix	-7,1	-6,0	-5,6	-1,8	-6,0	-3,7	-6,4	-4,8
Béns d'equip. i altres	-3,2	0,6	1,1	8,7	-5,0	0,5	-4,7	-0,4
Construcció	-9,8	-10,1	-9,8	-8,6	-7,9	-7,3	-7,1	-7,7
Saldo exterior*	2,4	2,0	1,0	0,4	3,3	2,1	2,2	1,2
Exportacions total	2,9	9,5	3,5	3,7	0,9	2,2	1,5	-0,6
Exportacions	3,3	10,8	3,7	3,4	0,5	1,6	1,1	-1,8
Consumo d'estrangers	0,8	1,6	2,5	5,6	3,5	5,9	4,6	7,3
Importacions total	-4,9	3,2	0,6	2,7	-7,0	0,1	-1,9	3,4
Importacions	-4,9	3,4	0,5	2,5	-7,6	-0,2	-2,1	3,6
Consumo de residents	-3,8	-2,9	5,0	7,4	11,0	7,5	2,7	-1,5

*Contribució al creixement del PIB.

Font: Idescat.

D'acord amb les previsions del Banc d'Espanya per a l'economia espanyola, s'espera que per a est i el proper any "es consolidi la incipient recuperació de l'activitat, amb taxes de creixement positives superiors a l'1,0% i un patró en la composició de la demanda similar a l'observat en el tram final de 2013, en el qual la demanda interna prendrà progressivament el relleu del sector exterior com la principal font de contribució al creixement del PIB, encoratjada per la millora de la confiança i una certa relaxació addicional de les condicions financeres". A més, el Banc d'Espanya preveu que el consum de les llars aconseguirà taxes de creixement positives, sustentat en la millorança del mercat de treball, si ben el ritme d'avanç de la despesa serà contingut. Quant a la inversió productiva privada, el Banc d'Espanya considera que s'anirà enfortint, impulsada pel dinamisme del sector exportador i per la necessitat de moltes empreses de reposar una part de la seva capital.

Tenint en compte les projeccions sobre l'evolució de l'economia mundial, el Banc d'Espanya preveu que la desacceleració que els mercats d'exportació espanyols van experimentar al final de 2013 sigui transitòria i que els guanys de competitivitat permetran que les exportacions espanyoles registrin

increments mitjans anuals alguna cosa majors que en 2013. També s'espera que les importacions augmentin el seu ritme d'avanç com a conseqüència no només de l'enfortiment gradual de la demanda final, sinó també a causa de la major inversió empresarial i exportacions, que són molt intensives en béns i serveis importats. En conseqüència, l'aportació del saldo net exterior al creixement del producte es reduirà notablement, si bé seguirà sent positiva.

PROJECCIÓ DE LES PRINCIPALS MACROMAGNITUDS DE L'ECONOMIA ESPANYOLA		
Taxa de variació anual (%).	2014	2015
PIB	1,2	1,7
Consumo privat	1,1	1,2
Consum públic	-1,5	-2,5
Formació bruta de capital fix	0,0	4,2
Inversió en béns d'equipament	6,3	7,5
Inversió en construcció	-4,4	1,7
Exportació de béns i serveis	5,1	6,1
Importació de béns i serveis	3,0	4,4
Demanda nacional*	0,3	0,9
Demanda exterior neta*	0,8	0,7
Deflactor del consum privat	0,4	0,8
Costos laborals unitaris	-0,7	-0,9
Ocupació (llocs de treball equivalent)	0,4	0,9
Taxa d'atur (% de la població activa)	25,0	23,8
Taxa d'estalvi de les llars i ISFLSL	9,5	9,7
Capacitat (+) / necessitat (-) de finançament de la nació **	2,1	2,5
Capacitat(+) / necessitat (-) de finançament de les AAPP **	-5,8	-5,5

*Contribució al creixement. ** % del PIB.
Font: BdE.

Així mateix, el Banc d'Espanya ha publicat l'avanç sobre l'evolució del PIB d'Espanya per al primer trimestre d'aquest any. Durant aquest període l'economia espanyola ha continuat amb la senda de recuperació gradual, alhora que es tendeix a normalitzar la situació dels mercats financers i es consolida gradualment la millorança del mercat laboral. Donades aquestes circumstàncies, el Banc d'Espanya estima que el PIB ha augmentat un 0,4% en termes trimestrals durant els primers tres mesos d'aquest any. Això representa un increment respecte a la taxa observada en l'últim trimestre del 2013 del 0,2%, i a més, situa la taxa de variació anual en el 0,5%, primer registre positiu des del segon trimestre del 2011.

L'increment del nivell d'activitat estaria pautat per una demanda interna que ha crescut lleument, sobre la base de l'avanç del consum privat i la inversió empresarial. La inversió residència, per contra, hauria experimentat un descens. A la vagada, el consum i inversió haurien crescut moderadament. La contribució al creixement del PIB per part de la demanda exterior hauria estat positiva, encara que inferior a la de finalitats del 2013.

Aquestes perspectives de creixement a curt i mig termini del Banc d'Espanya es fonamenten en el supòsit d'enfortiment gradual dels mercats d'exportació espanyols, la continuïtat de la millora de les condicions financeres i la prolongació del procés de consolidació fiscal.

AGREGATS MACROECONÒMICS D'ESPANYA	
Primer trimestre 2014	
Taxa de variació intertrimestral:	
Producte interior brut	0,4
Consum privat	0,3
Formació bruta de capital	-0,1
Demanda interna	0,3
Exportacions	-0,6
Importacions	-1,2
Contribució de la demanda exterior neta	0,2
Taxa de variació interanual:	
PIB	0,5
Ocupació	-0,3
Deflactor del PIB	-0,4
IPC	-0,1
IPSEBENE	0,0
IPCA	-0,2
Diferencial del IAPC amb l'àrea de l'euro	-0,7

Font: BdE.

16

Quant als indicadors de conjuntura econòmica de curta freqüència, s'aprecia, en termes generals, que es manté la tendència més favorable de la seva evolució.

En el mes de febrer, l'índex de producció industrial –corregit d'efectes de calendari– va augmentar un 2,8% en termes anuals per al total d'Espanya, la qual cosa implica el quart registre positiu consecutiu, marcant una tendència creixent i de sortida del terreny negatiu. Segons la destinació econòmica, tots els grups han presentat una evolució favorable de l'índex desestacionalitzat, amb excepció de l'índex de béns de consum durador i energia. Per a Catalunya, l'indicador general ha augmentat un 3,4%, tres desenes sobre la mitjana espanyola (3,1%).

D'altra banda, l'índex general de xifra de negocis de les activitats de serveis a Espanya ha registrat un augment anual de l'1,5% durant el mes de febrer en termes desestacionalitzats, la qual cosa representa el sisè registre positiu des d'agost de l'any passat. Els grups que han presentat una variació negativa, no obstant això, han estat comerç al detall, informació i comunicacions i activitats professionals, científiques i tècniques. Mentrestant, a Catalunya, la pujada de l'índex general ha estat del 3,5% anual, dos punts per sobre de la mitjana per al total d'Espanya (1,5%).

Al març, segons dades de la DGT, la matriculació de turismes a Espanya ha registrat un increment del 10,7% anual, després d'augmentar un 19,3% en el mes anterior. A Catalunya, per la seva banda, les matriculacions es van expandir un 17,6%, seguint la forta pujada del 30,9% al febrer.

L'índex de vendes del comerç minorista –sense estacions de servei– deflactat ha augmentat en el mes de març, en termes anuals, un 0,5% a Espanya i un 0,6% a Catalunya.

El nombre de turistes internacionals continua exhibint una evolució positiva, i al març va ascendir a 3,9 milions, creixent un 0,7% en termes anuals a Espanya, malgrat l'efecte calendari per la Setmana Santa que aquest any ha estat en el mes d'abril mentre que en el 2013 va ser al març. Dins dels principals comprats emissors, cal destacar, França, així com el creixement de turistes provinents d'Àsia i els Països Nòrdics. El nombre de turistes a Catalunya va pujar un 4,9% al març, superant el milió de visitants i sent la segona destinació per regió (25,8% del total) després de Canàries.

A més, segons l'enquesta de despesa turística, els turistes internacionals que van visitar Espanya al març han gastat 3.982 milions d'euros, la qual cosa representa un increment del 6,6% en relació al mateix mes de l'any anterior (en el que va de l'any la despesa ha estat de 10.066 milions d'euros, un 8,1% més que en igual període del 2013). A més, la despesa mitjana diària, de 122 euros, ha augmentat un 10,6%. A Catalunya, la despesa –que ha estat de 616 milions d'euros i ha representat el 20,7% del total– s'ha incrementat lleument, un 0,2%, a causa de l'increment en el nombre de turistes, ja que la despesa mitjana per persona ha tornat a descendir, però ha estat superior al del conjunt d'Espanya, aconseguint els 141 euros.

En el que refereix al turisme intern, segons l'avanç per al mes de març, els viatges realitzats per residents a Espanya haurien augmentat un 4,1% en termes anuals, descomptant l'efecte Setmana Santa.

El consum aparent de ciment durant el mes de març ha augmentat per primera vegada en anys, un 18,9% en termes interanuals, a Espanya. D'altra banda, segons dades de Ciment Català, des de l'any 1960 el consum anual per càpita no havia estat inferior als 200 quilos a Catalunya, com va ocórrer en el mes de febrer. La caiguda del consum de ciment ha estat del 23,3% respecte al mateix mes de l'any anterior.

Finalment, l'índex de confiança del consumidor del CIS, ha augmentat des dels 76,3 al març fins als 82 punts en el mes d'abril, cosa que implica una millora molt important a pesar que l'indicador encara es manté per sota del llindar dels 100 punts, que marca una percepció negativa dels consumidors. Cal destacar, que l'increment de l'índex de confiança del consumidor s'ha produït tant per una millor valoració de la situació actual com per l'increment de les expectatives.

INDICADORS D'ACTIVITAT							
		Catalunya:			Espanya:		
		Variació interanual (%)	Última dada	Mitjana 12 meses	Variació interanual (%)	Última dada	Mitjana 12 meses
Producció Industrial	Febrer 2014 (Índex)	3,4	97,2	98,6	3,1	91,2	90,8
Creació Societats Mercantils	Març 2014 (Nombre empreses)	16,8	1.804	1.519	14,9	9.407	7.971
Comerç Minorista	Març 2014 (Índex)	0,6	80,6	85,0	0,5	80,1	84,6
Vendes Grands Superfícies	Febrer 2014 (Índex)	-3,4	63,0	79,9	-0,7	69,1	80,9
Matriculació Turismes	Març 2014 (Unitats)	17,6	10.977	9.844	10,7	81.812	62.862
Clima Industrial	Març 2014 (Saldo de respostes)	...	-9,6	-15,9	...	-9,8	-12,1
Turistes Estrangers	Febrer 2014 (Milers de persones)	2,1	435	862	5,5	1.914	3.462
Comandes Indústria	Febrer 2013 (Índex)	4,1	103,6	101,1	-1,0	96,0	100,3
Utilització Capacitat Productiva*	I.2014 (Percentatge)	2,9	71,0	69,3	8,7	75,5	74,0
Demanda Energia Elèctrica	Febrer 2014 (GWh)	-1,3	20.279	20.452
Confiança Consumidor	Abril 2014 (Índex)	82,0	69,2

*Catalunya: Dades disponibles per al IV.2013.

Font: INE, Idescat, MEC.

MERCAT DE TREBALL

D'acord amb dades de l'EPA, publicats el 29 d'abril², a Espanya, durant el primer trimestre del 2014, el nombre d'aturats s'ha reduït en 2.300 persones, totalitzant 5.933.300 aturats. És important assenyalar que es tracta de la primera disminució del nombre d'aturats en un primer trimestre des de l'any 2005. De totes maneres, la taxa d'atur ha augmentat lleument, fins al 25,9%. La sèrie desestacionalitzada indica una tendència a la baixa de l'atur, amb una quarta variació negativa consecutiva, que en el primer trimestre de l'any ha estat del 2,2%.

Un element a ressaltar és que l'atur ha crescut entre les persones que van perdre la seva ocupació fa més d'un any però ha baixat per els qui busquen la seva primera ocupació. Per sector d'activitat, l'atur ha augmentat en serveis, construcció i indústria, mentre que únicament ha descendit en l'agricultura, respecte al trimestre anterior. Del total de llars, que es xifra en 18.266.500, el nombre que té a tots els seus membres actius en atur s'ha incrementat en el primer trimestre, fins als 1.978.900.

En termes anuals, la disminució de l'atur ha estat de 344.000 persones. La taxa de variació anual ha presentat, després de molts anys i per segona vegada consecutiva, un registre negatiu: en el primer trimestre del 2014 l'atur ha disminuït un 5,5% en termes anuals, un canvi molt significatiu si es compara amb l'increment del 10,8% en igual període del 2013.

L'ocupació ha descendit a 16.950.600 persones, la qual cosa implica una baixada de 184.600 persones en relació al quart trimestre de l'any passat. A més, en termes desestacionalitzats s'ha observat una variació trimestral negativa de l'ocupació del 0,1%.

L'ocupació del sector públic ascendeix en 11.100 persones (2.920.500 en total) però es redueix en l'àmbit privat (14.030.100 en total), amb uns 195.800 treballadors menys. cal destacar, que el total d'assalariats amb contracte indefinit ha baixat, així com també el total dels quals tenen un contracte temporal, situant la taxa de temporalitat en el 23,3%.

En termes anuals, s'han destruït 79.600 llocs de treball, la qual cosa implica una queia de l'ocupació del 0,5%, encara que ha estat la més moderada per a períodes similars des del 2008.

D'altra banda, el nombre d'actius ha registrat un altre descens, situant la xifra total en 22.883.900 persones i la taxa d'activitat en el 59,5%. La variació en termes anuals de la població activa continua sent contractiva (-1,8%), encadenant sis trimestres de caigudes consecutives.

A Catalunya, l'ocupació en el primer trimestre es redueix en 38.100 persones (taxa d'ocupació: 48,7%) però cau el nombre d'actius en 37.400 (taxa d'activitat: 62,6%). La taxa d'atur, en

² Les dades publicades a partir d'aquesta data es calculen a partir de la nova base de població que incorpora la informació actualitzada dels Censos de Població i Habitatges de 2011. El Cens del 2011 supera en 373.700 persones la població de 16 i més anys que es va utilitzar en l'EPA de l'últim trimestre de 2011. Així mateix cal tenir en compte que les comparacions respecte al 2013 poden estar afectades per l'efecte calendari ocasionat per la Setmana Santa que l'any passat va ser en el primer trimestre i aquest any en el segon.

conseqüència, ha ascendit des del 21,9% en l'últim trimestre del 2013 al 22,1% en el període gener-març d'aquest any.

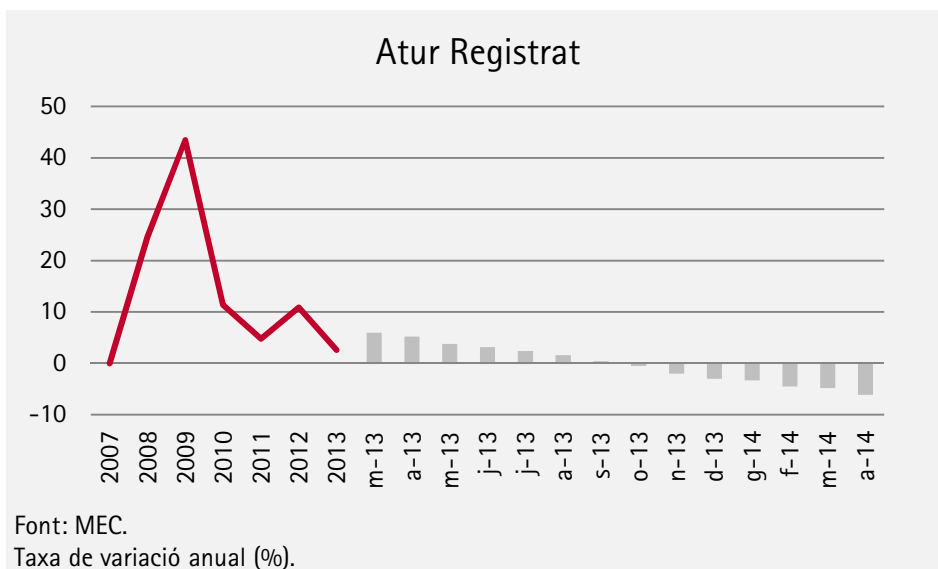
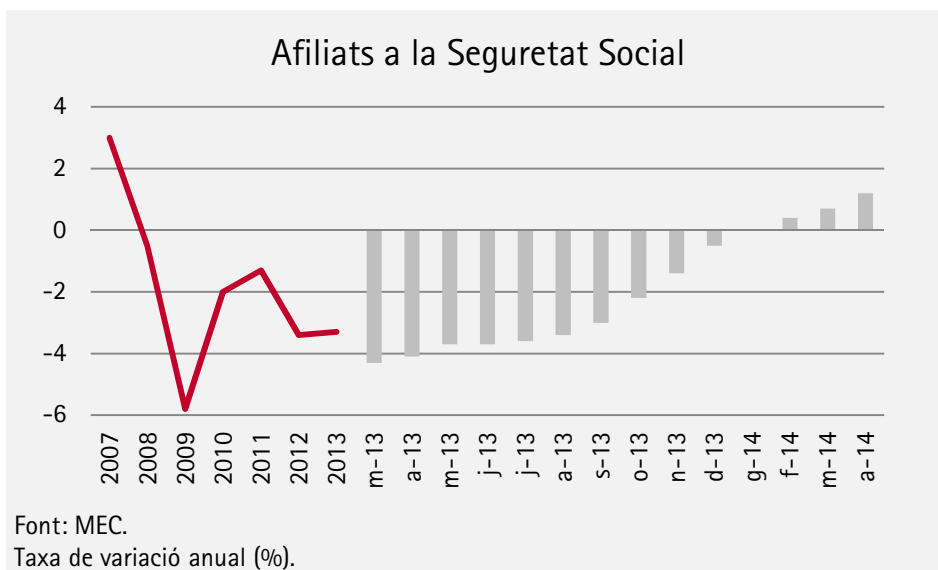
EPA PRIMER TRIMESTRE 2014		
Milers de persones.	Catalunya	Espanya
Taxa activitat (%)	62,6	59,5
Taxa atur (%)	22,1	25,9
Actius	3.800,9	22.883,9
Ocupats	2.960,7	16.950,6
Aturats	840,2	5.933,3
Llars amb tots els seus membres actius en l'atur	272,2	1.978,9
Asalariats indefinits	1.982,8	10.707,6

Font: INE, Idescat.

D'altra banda, les dades referides a la seguretat social del mes d'abril indiquen que la mitjana d'afiliats s'ha incrementat un 1,2% a Espanya en termes anuals, assolint els 16.430.053 afiliats. En el cas del règim d'autònoms s'ha registrat un increment del 2,1%. Pel que fa a la variació absoluta mensual dels treballadors en alta per a Espanya, es va observar un increment –de 133.765 afiliats– en el quart mes de l'any igual que l'ocorregut en el mes de març. A Catalunya, el nombre d'afiliats ha crescut per sobre de la mitjana, un 1,4% (2.910.107 persones en mitjana), i l'increment absolut mensual ha estat de 32.069 persones.

L'atur registrat va descendir un 6,1% a Espanya durant el mes d'abril en relació al mateix mes del 2013, la qual cosa representa un total de 304.892 persones (4.684.301 persones aturades en total). A més, respecte al mes de març, la desocupació registrada va descendir en 111.565 persones. En tots els sectors d'activitat es va reduir el nombre de persones en atur respecte al mes anterior: agricultura (6.238 persones), indústria (8.282 persones), construcció (11.203 persones) i serveis (84.706 persones). Per la seva banda, va disminuir el nombre d'aturats registrat sense ocupació anterior en 1.136 persones. A Catalunya, l'atur registrat, que totalitza unes 611.822 persones, va descendir en 12.645 de març a abril, i cal assenyalar, que respecte a abril del 2013 va disminuir un 6,9% (45.173 persones menys en atur).

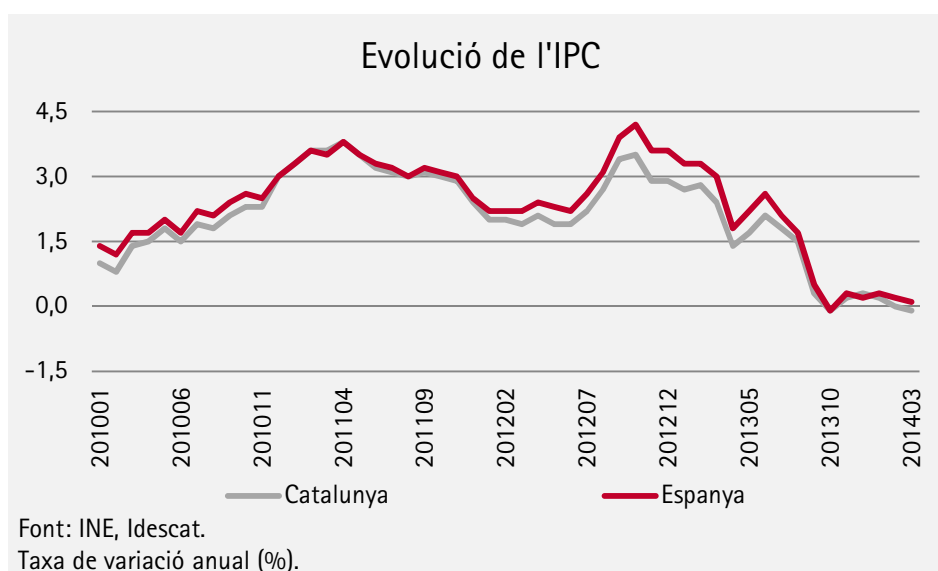
La tendència registrada en els últims mesos tant en relació a les dades d'afiliació com d'atur registrat ha estat positiva. La taxa de variació anual d'afiliats ha passat a terreny positiu des de l'inici d'aquest any, alhora que la d'atur registrat ha presentat descensos des d'octubre de l'any passat. No obstant això, aquestes dades encoratjadores no es corresponen exactament amb les dades de destrucció d'ocupació o d'una tènue reducció de l'atur de l'EPA del primer trimestre.

PREUS I FINANÇAMENT

La variació anual dels preus en el mes de març ha estat negativa, és a dir, que els preus van descendir respecte al mateix mes del 2013, un 0,1% a Espanya. No obstant això, a Catalunya, els preus van augmentar un 0,1%. L'IPC para Espanya registra per tercer mes consecutiu reduccions des de desembre de l'any passat i la primera observació amb guarismes negatius del 2014.

L'avanç de l'IPC per al mes d'abril ja situa la inflació en registres positius, amb un increment del 0,4%, en el qual es destaca l'increment dels preus dels serveis turístics per la Setmana Santa. El període de baix nivell de preus, ha estat causat per la conjunció d'elements conjunturals, així com per la capacitat ociosa derivada del període de caiguda de l'activitat econòmica. És d'esperar que aquestes circumstàncies es modifiquin a mesura que es corregeixin els factors temporals que incideixen a la baixa inflació i es recuperi l'economia, sobretot el consum domèstic.

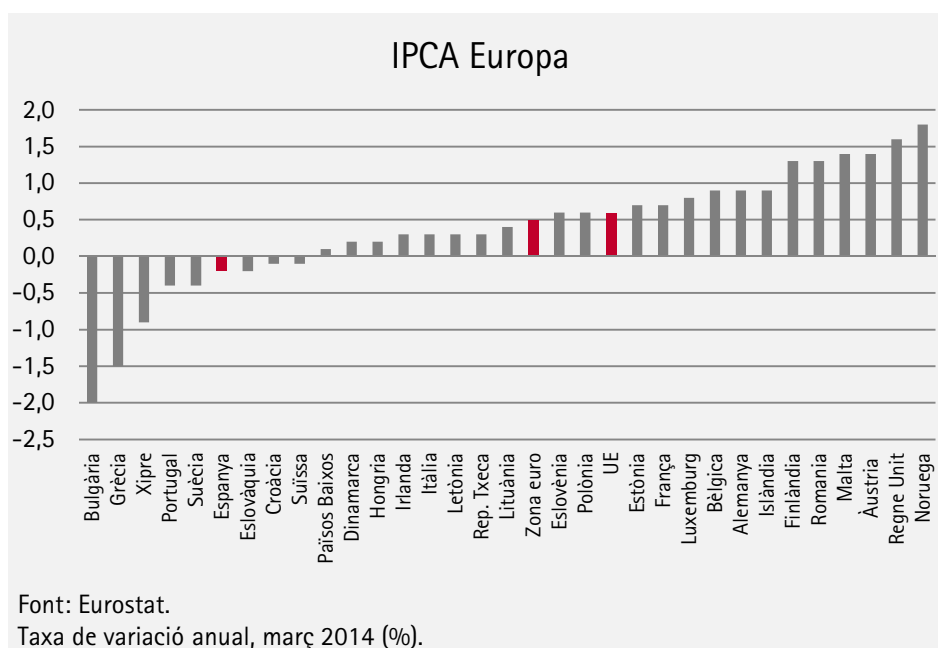
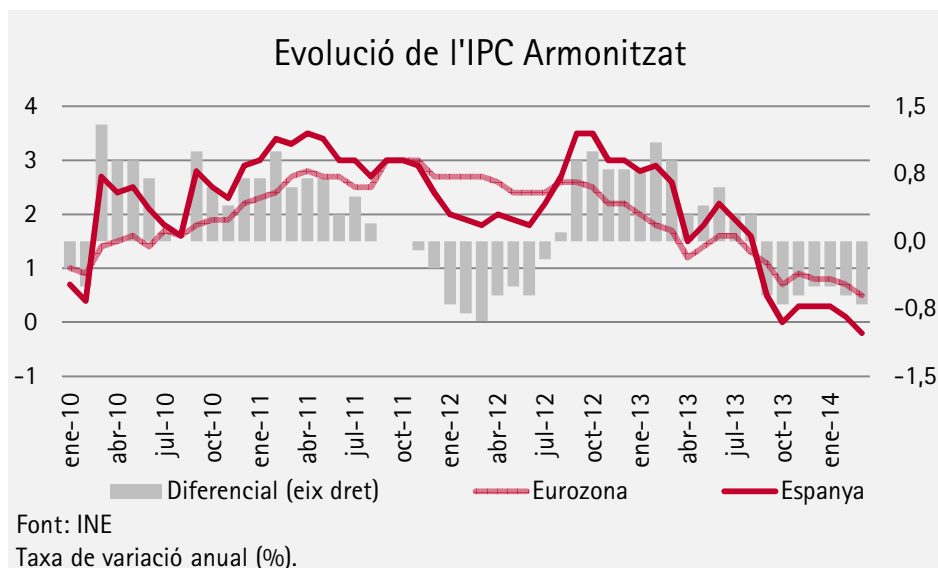

Els grups que han tingut una major influència en la variació anual de l'indicador han estat: a la baixa, aliments i begudes no alcohòliques –fonamentalment per la disminució dels preus del peix fresc, els llegums i hortalisses fresques, les fruites fresques i els olis– i oci i cultura, a causa de l'efecte calendari de la Setmana Santa en la parcel·la viatge organitzat; mentre que transport va incidir a l'alça.

Així mateix, la inflació subjacent –que exclou l'evolució dels preus de productes energètics i d'aliments no elaborats– ha disminuït al 0,0%. D'aquesta forma, els components més estables de la cistella de la compra han romàs constants en relació a la caiguda del conjunt.

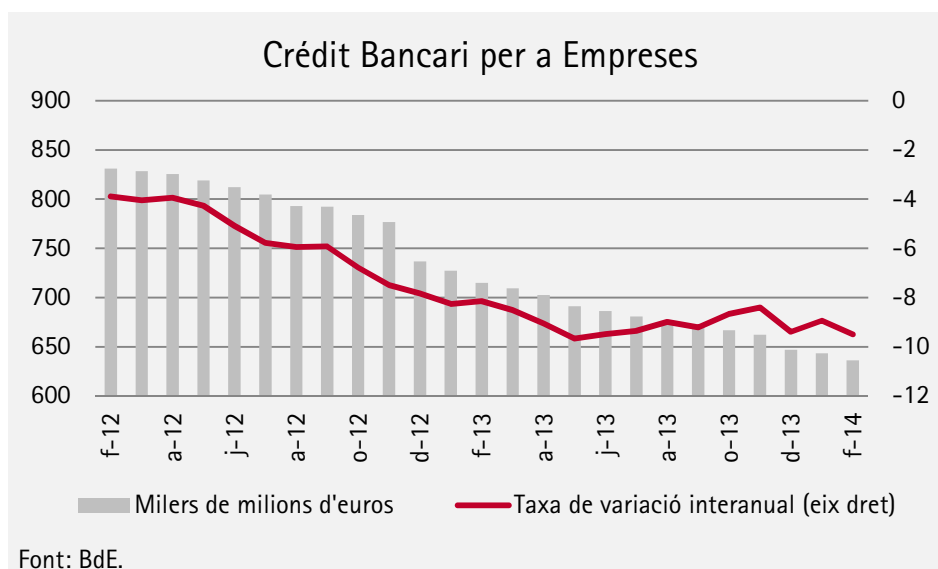
D'altra banda, el descens de preus a impostos constants (IPC-IC) ha estat del 0,2% i de major magnitud que la variació de l'IPC general. Això reflecteix que l'efecte dels impostos amb prou feines determina l'evolució dels preus en general.

Finalment, en considerar l'indicador d'inflació harmonitzat (IPCA) –que permet realitzar una comparació amb l'evolució dels preus en l'Eurozona– s'aprecia que, per setè mes consecutiu, el diferencial d'inflació amb la Unió Monetària ha estat negatiu (-0,7 p.p.) ja que l'IPCA a la regió ha augmentat un 0,5% mentre que a Espanya ha baixat un 0,2% en termes anuals.

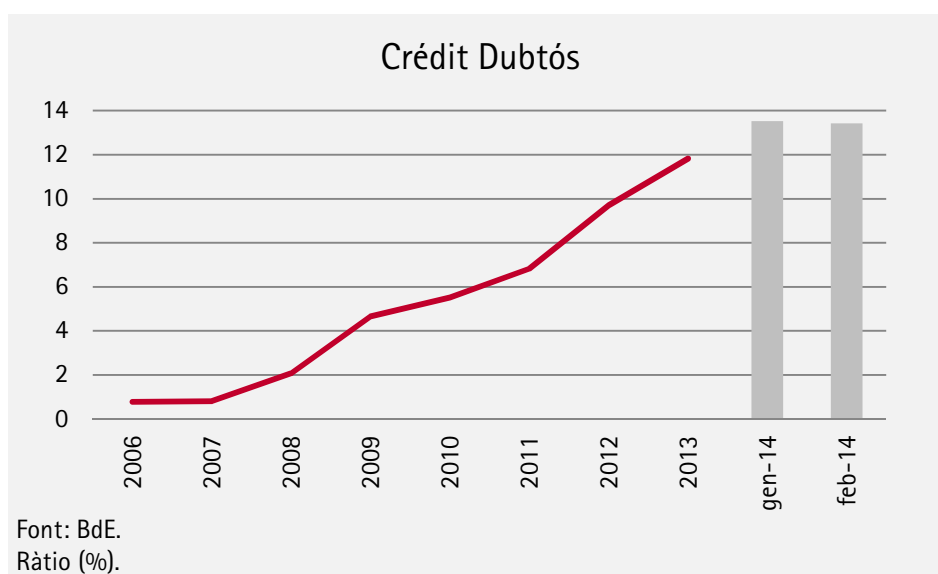
En tant, el finançament de les llars i les ISFLSL continua decreixent, amb una caiguda del 4,9% al febrer, en termes anuals. En el cas de les societats no financeres la contracció també persisteix encara que a un ritme més pronunciat, amb una deterioració del 5,7%. cal assenyalar, que dins del finançament de les societats no financeres, el crèdit bancari segueix contraient-se, i al febrer s'ha reduït un 9,5%, un ritme lleugerament més fort que el registrat en mesos previs. Els préstecs de

l'exterior, d'altra banda, han augmentat un 1,0%. Així mateix el finançament mitjançant valors diferents de les accions ha baixat un 0,6%.

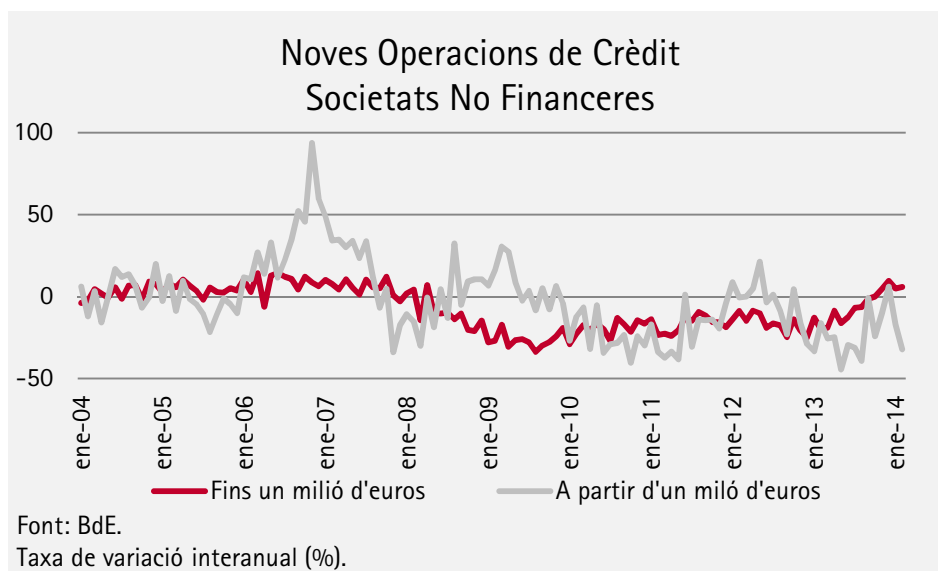

Quant al cost del crèdit, en el mes de gener s'ha observat un lleu repunt en el preu del mateix, per després tornar a descendir al febrer. Els tipus d'interès aplicats per les entitats de crèdit a empreses per a operacions noves s'han situat en el 5,20% per a les menors a 1 milió d'euros i en el 2,99% per a les superiors a aquest import, expressats en TAE. Per a les llars, els tipus d'interès dels préstecs van augmentar lleugerament, fins al 3,28% per a l'adquisició d'habitatge i fins al 7,48% per al consum.

D'altra banda, segons les últimes dades publicades pel Banc d'Espanya, en el mes de febrer el percentatge de crèdits dubtosos va disminuir en situar-se en el 13,4% del total. Cal tenir en compte, no obstant això, que aquest any s'ha produït un canvi metodològic que eleva el volum total concedit ja que s'afegeixen els establiments financers de crèdit.

Així mateix les sèries de noves operacions de crèdit –que podrien prendre's com una *proxy* al flux de crèdit que és la variable que més correlació té amb el nivell d'activitat econòmica³– indiquen un repunt durant els últims mesos per a les societats no financeres, sobretot per a les empreses de menor grandària (aproximat a través dels crèdits de menys d'1 milió d'euros) que van pujar un 6,0% en termes anuals. Per a les empreses grans (aproximat a través dels crèdits de més d'1 milió d'euros) s'observa una reducció del 32,1% anual al febrer, després del repunt observat a fi de l'any passat.

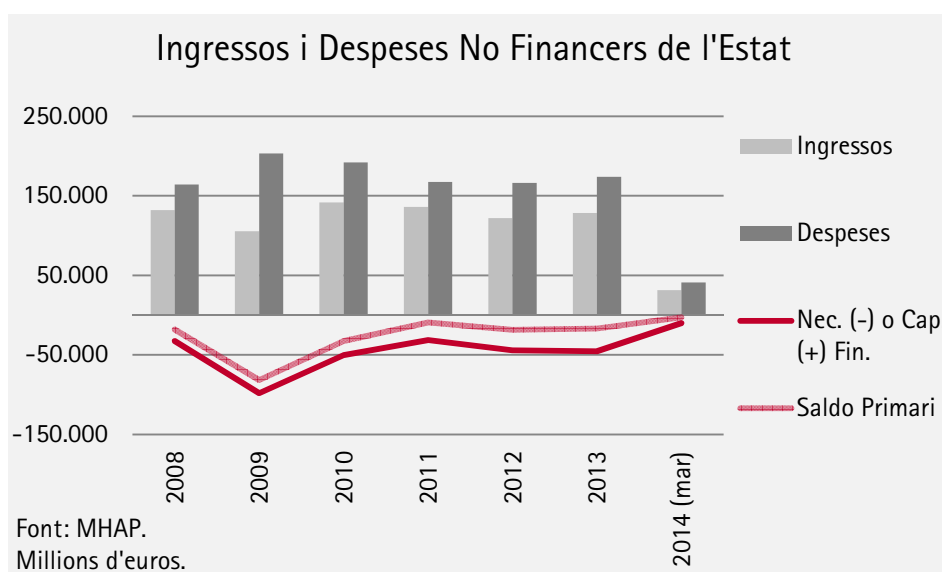
³ Aquesta estadística que proporciona el Banc d'Espanya, inclou les operacions de nou negoci i els refinançaments, per la qual cosa l'indicador no reflecteix exactament el flux de crèdit, en estar contaminat per operacions ja existents que canvien algun aspecte de les seves característiques.

SECTOR PÚBLIC

El dèficit acumulat de l'Estat, de les operacions no financeres, en termes de Comptabilitat Nacional, s'ha situat en el mes de març, en 9.881 milions d'euros, la qual cosa equival a un 0,94% del PIB. La xifra de dèficit, ha estat inferior a l'1,04% aconseguit en igual període de l'any anterior. El dèficit primari –sense considerar els interessos del deute– ha aconseguit el 0,25% del PIB.

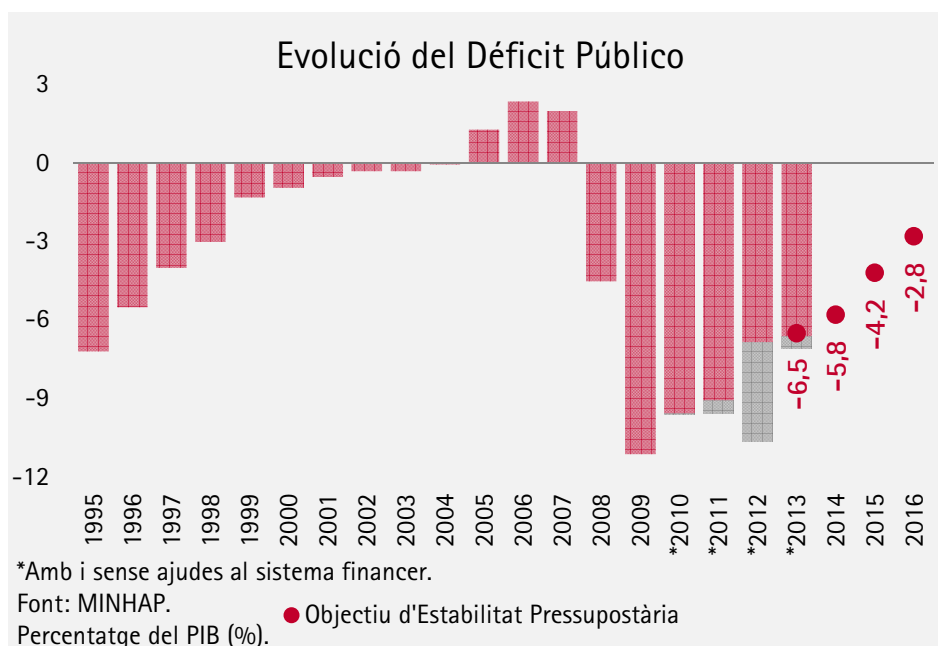
El saldo fiscal ha estat el resultat d'uns recursos que han augmentat un 4,6% i d'unes ocupacions que s'han incrementat un 1,4%. Concretament, els recursos no financers acumulats ascendeixen a 31.295 milions d'euros (2,99% del PIB), mentre que les ocupacions han sumat 41.176 milions d'euros (3,93% del PIB).

Els recursos no financers han crescut, fonamentalment, per l'augment dels recursos impositius que totalitzen 25.375 milions d'euros al mes de març. D'altra banda, les cotitzacions socials, que ascendeixen als 2.255 milions d'euros, s'han mantingut estables respecte a igual període de l'any anterior. Les ocupacions no financeres han augmentat a causa de l'increment del 0,8% de les ocupacions corrents, amb un volum de 39.396 milions, i al 17,6% de les ocupacions de capital, amb una despesa d'1.780 milions.

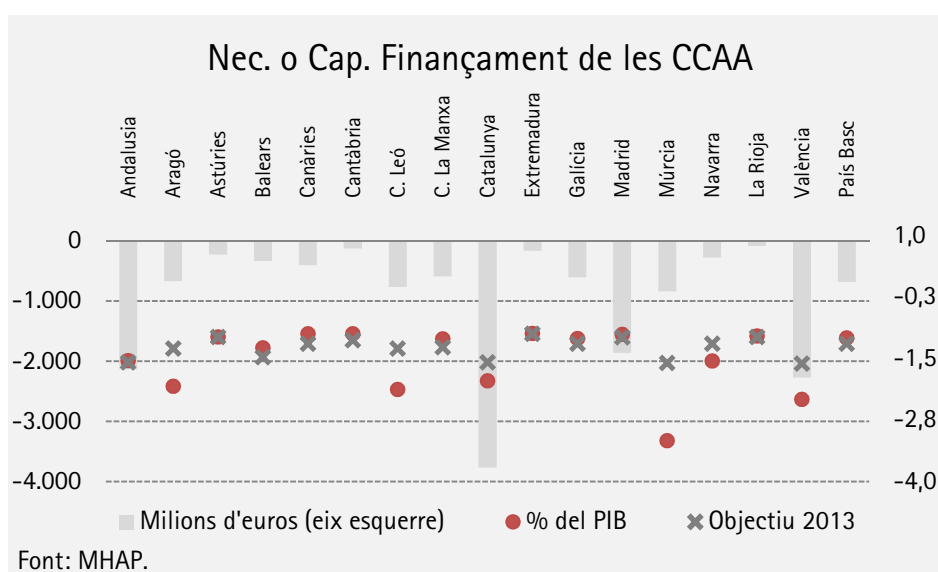
D'altra banda, es disposa de les dades sobre el dèficit conjunt de l'Administració Central, l'Autonòmica i la Seguretat Social per tot el 2013⁴. El conjunt de les administracions públiques va tancar l'any amb una necessitat de finançament de 67.755 milions d'euros, la qual cosa representa el 6,62% del PIB, i implica un percentatge inferior al de l'any 2012 quan el dèficit va aconseguir el 6,84% del PIB. Aquest resultat suposa la desviació a l'alça de l'objectiu d'estabilitat pressupostària pel 2013 en una desena. En el 2013 es va aconseguir un superàvit estructural primari de l'1,13% del PIB.

⁴ Quant a les dades de gener de 2014, en termes consolidats es va registrar un dèficit de 4.926 milions d'euros, equivalent al 0,47% del PIB, enfront d'un dèficit de 5.385 milions en el mateix mes del 2013.

En l'Administració Central el dèficit va ascendir al 4,33% del PIB, mentre que les CCAA van tancar el 2013 amb un dèficit de l'1,54% del PIB. Del total de CCAA, sis no van aconseguir complir el seu objectiu de dèficit per l'any passat. Per la seva banda, les corporacions locals van registrar un superàvit de 0,41% del PIB i la Seguretat Social amb un dèficit de l'1,16%. A Catalunya, el dèficit va assolir l'1,96% del PIB, gairebé 4 desenes per sobre de l'objectiu d'1,58%.

Cal assenyalar, que les ajudes al sector financer (4.661 milions d'euros) van implicar el 0,46% del PIB, i l'import del qual eleva el dèficit total al 7,08% del PIB (en el 2012 aquesta xifra es va situar en el 10,63% del PIB). En aquest sentit, el deute públic va ascendir als 960.640 milions d'euros, passant del 86% del PIB en el 2012 al 94% en el 2013.

SECTOR EXTERIOR

En els dos primers mesos de l'any, la balança per compte corrent de l'economia espanyola va registrar un dèficit de 6.400 milions d'euros, la qual cosa implica un augment enfront del dèficit de 5.300 milions d'euros del mateix període de l'any passat.

Dins dels components del compte corrent, el saldo de la balança comercial va presentar un dèficit acumulat de 3.100 milions d'euros, menor al registrat durant el primer bimestre del 2013. Aquesta reducció es deu al major creixement anual de les exportacions (5,6%) que de les importacions (3,9%). Així mateix, la balança de serveis va marcar un superàvit major al del 2013, a causa de l'augment del superàvit de la balança de turisme i viatges així com d'altres serveis. Pel que fa a la resta de components del compte corrent, el dèficit de rendes es va incrementar així com el de transferències corrents.

El compte capital, d'altra banda, va experimentar un superàvit de 400 milions d'euros. Per tant, s'ha registrat una necessitat de finançament de l'economia espanyola que ha aconseguit els 6.000 milions d'euros, enfront de la necessitat de finançament de 4.300 milions d'euros del 2013. D'acord amb els moviments produïts en el compte financer, es va registrar una sortida neta de capital, exclòs el Banc d'Espanya, de 13.100 milions d'euros.

BALANÇA DE PAGAMENTS						
Milers de milions d'euros.	2013			2014		
Gener-febrer	Ingressos	Pagaments	SalDOS	Ingressos	Pagaments	SalDOS
Compte Corrent:	59,8	65,1	-5,3	62,2	68,6	-6,4
Balança Comercial	36,6	40,1	-3,6	38,6	41,7	-3,1
Serveis	15,0	10,6	4,5	16,2	11,1	5,0
Turisme i viatges	5,0	1,6	3,4	5,3	1,7	3,7
Altres	10,1	9,0	1,0	10,8	9,4	1,4
Rendes	5,4	8,4	-3,0	4,6	9,6	-5,0
Transferències	2,8	6,0	-3,2	2,7	6,2	-3,4
Compte de Capital:	1,7	0,7	1,0	0,6	0,2	0,4
Comptes Corrent i Capital:	61,6	65,8	-4,3	62,8	68,8	-6,0
Compte Financer:	-	-	6,1	-	-	4,9
Exclòs Banc d'Espanya	-	-	45,6	-	-	-13,1
Inversions Directes	5,2	0,6	4,6	3,0	5,2	-2,2
Errors i Omissions:	-	-	-1,8	-	-	1,1

Font: BdE.

En el que al comerç exterior de mercaderies es refereix, durant els dos primers mesos de l'any, les exportacions van aconseguir 37.759,8 milions d'euros per al total d'Espanya. En termes anuals, ha representat un increment del 4,0%. Així mateix es va produir un augment de les importacions del 3,0%, que van totalitzar 42.200,3 milions d'euros i, per tant, el saldo comercial (-4.440,5 milions d'euros) es va reduir en comparació del dèficit d'igual període del 2013. Per la seva banda, la taxa de cobertura va aconseguir el 89,5%. El dèficit energètic ha millorat, ja que es va reduir un 12,6%, mentre que el superàvit no energètic va descendir un 22,9%.

cal assenyalar, que tant els preus de les exportacions com els de les importacions van disminuir, amb una reducció de l'1,2% i del 5,0%, respectivament. Per tant, el creixement de les exportacions i importacions en termes reals va ser àdhuc superior, del 5,3% i del 8,5%, respectivament.

La comparativa internacional situa a Espanya com una de les àrees més dinàmiques. Al gener-febrer de 2014 les exportacions espanyoles de mercaderies van registrar un increment interanual del 4,0%, creixement de major magnitud al registrat per la zona euro (1,4%) i la Unió Europea (1,6%), i fins i tot també superior al d'Alemanya (3,8%). Van destacar les caigudes observades de les exportacions de França (-0,3%) i del Regne Unit (-1,2%). Fora de la Unió Europea, les exportacions de Japó van augmentar un 9,6% i les dels Estats Units un 1,8%.

COMPARATIVA INTERNACIONAL			
País:	Febrer 2014	Darrers 12 mesos	Gener-Febrer 2014
Espanya	4,9	5,0	4,0
França	0,2	-1,3	-0,3
Alemanya	4,6	0,5	3,8
Zona euro	2,2	0,3	1,4
Regne Unit	-2,4	14,3	-1,2
UE-28	2,2	1,3	1,6
EUA	0,3	2,1	1,8
Japó	9,8	10,8	9,6

Font: MEC.

29

Segons la destinació, les exportacions cap a la Unió Europea van representar el 64,6% del total, i les dirigides a la zona euro un 50,4%. Mentre que les exportacions a destinacions extracomunitàries van aconseguir el 35,4% del total. cal assenyalar que el superàvit comercial amb la Unió Europea es va reduir un 7,5% i el saldo positiu amb la zona euro va disminuir àdhuc amb més força, un 14,3%. El dèficit comercial amb els països no comunitaris, per la seva banda, es va reduir un 6,1%. Els països de destinació més importants en termes de contribució al creixement de les exportacions per als mesos de gener i febrer van ser: Regne Unit (0,8 p.p.), Portugal (0,8 p.p.), EUA (0,7 p.p.) i Alemanya (0,5 p.p.).

Per sectors, les principals contribucions al creixement de les exportacions van provenir del sector alimentació, begudes i tabac (1,3 p.p.), seguit de manufactures de consum (0,8 p.p.), automòbil (0,8 p.p.) i semimanufactures no químiques (0,7 p.p.).

Finalment, les regions que més van contribuir a l'increment anual de les vendes a l'exterior van ser el País Basc (0,9 p.p.) i Castella i Lleó (0,9 p.p.). En sentit contrari, Madrid (-0,9 p.p.) i Aragó (-0,1 p.p.) van experimentar contribucions negatives.

EXPORTACIONS PER SECTOR				
Gener-febrer 2014	Espanya:		Catalunya:	
	Quota (%)	Variació anual (%)	Quota (%)	Variació anual (%)
Aliments	16,4	7,9	12,8	2,9
Productes energètics	5,6	4,5	2,3	-24,5
Matèries primeres	2,7	-5,5	1,4	-17,5
Semiman. no químiques	11,0	6,8	7,6	9,4
Productes químics	14,5	2,0	27,5	1,6
Béns d'equip	20,1	1,8	17,3	4,9
Sector automòbil	14,8	5,4	15,5	8,8
Béns de consum durador	1,4	1,8	1,2	-3,1
Manufactures de consum	9,3	9,5	13,0	7,7
Altres mercaderies	4,2	-7,7	1,4	-45,6
Total	100	4,0	100	2,2

Font: MEC.

EXPORTACIONS PER DESTINACIÓ				
Gener-febrer 2014	Espanya:		Catalunya:	
	Quota (%)	Variació anual (%)	Quota (%)	Variació anual (%)
Europa	71,3	4,7	74,3	3,5
Unió Europea	64,6	6,1	65,9	6,9
Zona Euro	50,4	5,5	53,7	5,4
França	16,1	2,7	16,9	1,6
Alemanya	10,8	4,6	12,4	7,4
Itàlia	7,1	4,3	8,4	5,8
Resto UE	14,2	8,2	12,2	14,2
Regne Unit	7,3	12,1	6,3	20,8
Resto Europa	6,7	-7,7	8,4	-17,0
Amèrica del Nord	4,4	15,5	2,9	-11,7
EUA	4,0	19,9	2,7	-12,6
Amèrica Llatina	5,9	3,5	6,1	-4,1
Brasil	1,2	-4,8	1,0	-22,9
Àsia	8,9	-7,7	8,8	1,8
Japó	1,2	45,3	1,1	6,1
Xina	2,0	14,0	1,8	-14,2
Orient Mitjà	2,6	-35,8	2,9	7,8
Àfrica	6,6	1,2	6,5	8,6
Marroc	2,3	2,6	1,9	2,4
Oceania	0,6	-20,7	0,7	-42,2
Total	100	4,0	100	2,2

Font: MEC.

A Catalunya, durant els dos primers mesos del 2014, les exportacions van augmentar un 2,2%, per sota del creixement del total d'Espanya. Les vendes a l'exterior catalanes, que van ascendir als 9.568,6 milions d'euros, van representar el 25,3% de les exportacions totals. Les importacions, d'altra banda, van aconseguir els 11.627,8 milions d'euros (27,6% del total), augmentant un 6,9% en termes anuals. Conseqüentment, la balança comercial va registrar un dèficit de 2.059,2 milions d'euros, un 36,6% més elevat que el registrat en igual període del 2013. D'aquesta forma, la taxa de cobertura es va situar en el 82,3%.

Cal esmentar que les exportacions de Tarragona i Lleida van retrocedir un 7,2% i un 0,8% respectivament, mentre que les de Barcelona i Girona van créixer un 3,8% i 3,5% respectivament, respecte al període gener-febrer de 2013.

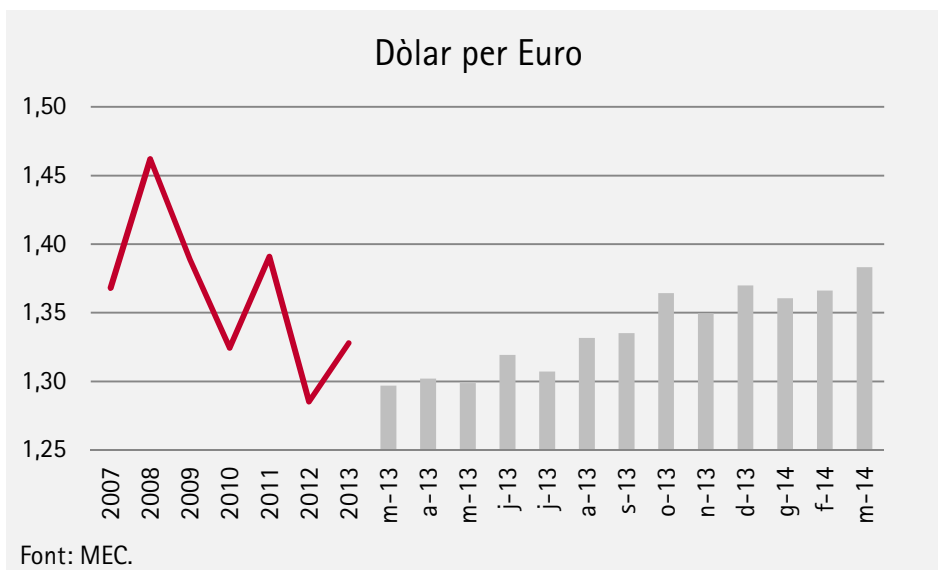
Milions d'euros.	EXPORTACIONS			IMPORTACIONS			COBERTURA
	Gener-Febrer	Variació anual (%)	% del total	Gener-Febrer	Variació anual (%)	% del total	Gener-Febrer
Catalunya	9.568,6	2,2	25,3	11.627,8	6,9	27,6	82,3%
Espanya	37.759,8	4,0	100	42.200,3	3,0	100	89,5%

Font: MEC.

El sector de productes químics ha estat el primer sector exportador de Catalunya, amb una quota del 27,5% sobre el total, avançat un 1,6% respecte al mateix període del passat any. També van augmentar les vendes de béns d'equipament (4,9%), automòbil (8,8%), manufactures de consum (7,7%), aliments, begudes i tabac (2,9%) i semimanufactures no químiques (9,4%). Mentrestant van descendir les exportacions d'altres mercaderies (45,6%), productes energètics (24,5%), matèries primeres (17,5%) i béns de consum durador (3,1%).

Les exportacions dirigides a la Unió Europea, (65,9% del total) van créixer un 6,9%, mentre que les que tenen com a destinació la zona euro (53,7% del total) van augmentar un 5,4%. Les vendes a França, principal país de destinació (16,9% de total), van créixer un 1,6% i les dirigides cap a Alemanya (12,4% del total) van avançar un 7,4%. Les vendes a països no pertanyents a la Unió Europea (34,1% del total) van disminuir un 5,8%.

En el que a l'evolució de l'euro respecte al dòlar es refereix, s'observa un repunt de la seva cotització després del fort procés d'apreciació dels últims anys. Al març d'aquest any, l'euro es va apreciar un 6,6% respecte al mateix mes del 2013. La depreciació del dòlar enfront de l'euro ha estat ocasionada per la gran liquiditat de la moneda americana disponible a causa de la política d'estímuls monetaris de la Fed, més agressiva que la política monetària acomodaticia del BCE.

EVOLUCIÓ DE LA INVERSIÓ ESTRANGERA EN EL 2013

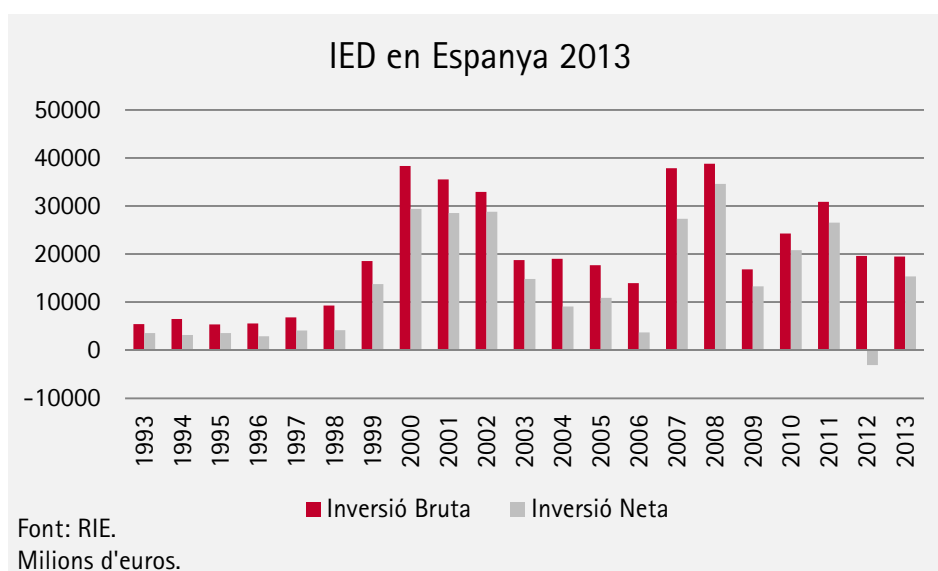
En un context internacional caracteritzat per la gradual sortida de la crisi econòmica, la inversió estrangera directa (IED) mundial va augmentar un 11% en 2013, totalitzant uns 1,46 bilions de dòlars. Aquest nivell de IED mitjana és comparable amb el produït durant el període 2005-2007, però amb prou feines va aconseguir gairebé una tercera part del volum d'inversió del 2007, any en el qual es van registrar xifres rècord.

Particularment, destaca el manteniment de la IED rebuda per les economies desenvolupades en nivells relativament baixos amb el 39% de la IED total mundial (576.000 milions de dòlars). Aquesta suma d'inversió implica un increment del 12% respecte a l'any anterior, encara que en relació a la IED del 2007 va representar tan sols un 44%. En la Unió Europea la IED va créixer un 37,7% principalment pel flux rebut per Bèlgica, Irlanda, Holanda i Luxemburg que van captar en conjunt uns 100.000 milions de dòlars, ja que els seus baixos nivells d'imposició han atret a empreses multinacionals.

A Espanya, la IED va registrar un increment del 37% en el 2013, amb una entrada de 37.000 milions de dòlars. En països com EUA o França la IED va decreixer, un 4,7% i un 77%, respectivament.

Els països en desenvolupament van aconseguir un nou màxim de fluxos de IED rebuts, que va ascendir als 759.000 milions de dòlars i que va abastar el 52% de la IED mundial. Malgrat mantenir els fluxos de IED en nivells similars a l'any 2012, Àsia va ser la regió receptora més important.

Segons les previsions de la UNCTAD, els fluxos de IED s'incrementaran gradualment aquest i el proper any, fins als 1,6 i els 1,8 bilions de dòlars, respectivament.

D'acord amb les estimacions del Banc d'Espanya, en el 2013, la inversió directa a Espanya va ser de 29.486 milions d'euros, un 40% més elevada que la del 2012. Per la seva banda, la inversió directa d'Espanya en l'exterior va ascendir als 17.175 milions d'euros, la qual cosa contrasta fortament amb

la desinversió registrada en el 2012 de 3.174 milions d'euros. Gran part del total de la inversió (el 81% en termes bruts i el 77,9% en termes nets) ha estat bolcada a la inversió productiva, que va anar de 15.812 milions d'euros. S'aprecia clarament una tendència positiva, ja que no solament s'ha frenat el procés desinversor estranger, sinó que la inversió productiva ha tingut una evolució favorable, reflectint la millora del clima inversor a Espanya.

INVERSIÓ EXTRANJERA (SENSE ETVE) EN 2013			
	Inv. Bruta	%/ total	Variació 2013-2012 (%)
Madrid	8.635	54,6	-7,1
Catalunya	3.511	22,2	31,5
País Basc	984	6,2	130,2
Illes Balears	786	5,0	196,1
Andalusia	311	2,0	-47,2
Galícia	219	1,4	17,8
Castella i Lleó	172	1,1	890,2
Aragó	168	1,1	11,4
Comunitat Valenciana	166	1,0	72,5
La Rioja	62	0,4	505,9
R. de Múrcia	53	0,3	114,1
Illes Canàries	36	0,2	-48,2
P. d'Astúries	22	0,1	-64,1
Cantàbria	14	0,1	-35,0
Castella- La Manxa	8	0,1	-84,7
Navarra	7	0,0	-95,5
Extremadura	4	0,0	-88,0
Total	15.812	100	8,8

Font: RIE.

Finalment, pel que fa a la inversió estrangera directa sense ETVE, destacar que Catalunya l'any 2013 experimenta un increment del 31,5% respecte al 2012, enfront d'un augment del 8,8% del conjunt estatal o a la reducció del 7,1% de la Comunitat de Madrid, que segueix abastant gran part de la inversió amb el 54,6%, seguida de Catalunya amb el 22,2% del total.

INVERSIÓ ESTRANGERA (SENSE ETVE) EN 2013

Milions d'euros.	Inv. Bruta	% Variació	%/ total
País d'origen últim:			
OCDE	14.302	8,2	90,5
UE27	11.632	16,3	73,6
UE15	11.516	16,5	72,8
Llatinoamèrica	1.119	48,0	7,1
Paradisos Fiscals	366	10,5	2,3
Sectors de destinació:			
Agricultura, ramaderia, silvicultura i pesca	53	-22,8	
Indústries extractives	100	-20,6	
Indústria de la manufactura	2.641	-38,6	
Sum. d'energia elèctrica, gas, vapor i aire acond.	701	-40,5	
Sum. aigua; acti. sanej. i altres.	772	-	
Construcció	1.437	21,7	
Comerç; rep. vehicles motor i motoc.	897	-19,9	
Transport i emmagatzematge	1.103	727,8	
Hosteleria	376	213,2	
Informació i comunicacions	674	5,2	
Activitats financeres i de segurs	3.140	41,9	
Activitats immobiliàries	1.787	66,7	
Activitat professionals, científiques i tècniques	607	-47,6	
Activitats administratives i serveis auxiliars	426	-18,3	
Activitats sanitàries i de serveis socials	55	-84,3	
Activitats artístiques, recreatives i d'entreteniment	974	470,6	
Altres serveis	13	-56,5	

Font: RIE.

